

שבין שנוֹלד בְּנִימין, נקשרה
השכינה בכל השבטים ונטלה
הבית עם כלם. ויעקב היה יודע
בסוד החכמה, שכאשר ישתלמו
שנים עשר שבטים, שהשכינה
תתקשט ותתקשר עמם ורחל
תמות, והיא נוטלת את הבית.

בא ראה, כף למדנו, העולם
התחתון נראה ליעקב כמו שנראה
למשה, אלא שלא יכלה עד שהיו
שנים עשר שבטים בבית
להתקשר עמם, ואז נטהרה [יורה]
רחל, והיא נוטלה את הבית בכל
השבטים והיתה עקר הבית, ואז
ודאי מושיבי עקרת הבית.

אמר יעקב, הנה הגיע הזמן
שנשלמו שנים עשר השבטים,
ודאי ירד העולם שלמעלה לבית
להתקשר עמם, והמספנה הזאת
נרחית לפניו. אם תמות פאן, לא
אצא מפאן לעולמים. ולא עוד,
אלא בארץ הזו לא ראוי להשלים
את הבית. משום כף ויהי פאשר
ילדה וגו', טרם ישתלמו
השבטים.

שמע רבי שמעון ואמר, ודאי
יפים הם כל דברי רבי יהודה, וזה
עולה על הכל. ואם תאמר, למה
לא הלך לו לדרכו מיד? אלא כל
זמן שרחל לא התעברה מבנימין,
התעפב שם. פיון שהגיע הזמן של
בנימין, ברח ולא בקש רשות, כדי
שלא יתעפב שם, ויתחבר יעקב
בכל השבטים במקום [שלא]
שצריך.

רבי אבא פתח, וילך משה וישב
אל יתר חותנו וגו'. בא ראה, משה
היה רועה את צאן חותנו, ודיורו
היה עמו. וכשרצה ללכת, לא הלך
אלא ברשותו. ויעקב, שהיה שלם,
ודיורו תמיד היה עם לבן, למה
לא בקש ממנו רשות? אלא הרי

בין דאתיליד בנימין, אתקשרת שכנתא
בכלהו שבטין, ונטלא ביתא בכלהו.

ויעקב הוה ידע ברזא דחכמתא, דכד
ישתלימו תריסר שבטין, דשכינתא תתקשט
ותתקשר בהו, ורחל תמות, ואיהי נטלא
ביתא.

הא חזי, הכי אוליפנא, עלמא תתאה
אתחזי ליה ליעקב כמה דאתחזי
למשה, אלא דלא יכילת, עד דהוו תריסר
שבטין בביתא לאתקשרא בהו, וכדין
אתדפיאת (נ"א אתדחית) רחל, ונטלא איהי ביתא
בכלהו שבטין, והות עקרא דביתא, וכדין
(תהלים קיג) מושיבי עקרת הבית ודאי.

אמר יעקב, הא מטא זמנא, דאשתלימו
תריסר שבטין, ודאי עלמא דלעילא
יחות הוא לביתא לאתקשרא בהו,
ומספנותא דא אתדחיא קמיה. אי תמות
הכא, לא אפויק מהכא לעלמין. ולא עוד,
אלא בארעא דא, לא אתחזי לאשלמא
ביתא. בגין כף ויהי פאשר ילדה וגו', עד
לא אשתלימו שבטין.

שמע רבי שמעון, אמר, ודאי כל מלוי
דרבי יהודה שפיר, ודא סליק על
פלא. ואי תימא אמאי לא אזל ליה לאורחיה
מיד. אלא, כל זמן דרחל לא מתעברא
מבנימין, אתעפב תמן. פיון דמטא זמנא
דבנימין, ערק ולא בעא רשותא, בגין דלא
יתעפב תמן ויתחבר יעקב בכולהו שבטין,
באתרא (דלא) דאצטריך.

רבי אבא פתח, (שמות ד) וילך משה וישב אל
יתר חותנו וגו'. תא חזי, משה רעי
ענא דיתרו חמוי הוה, ודיוריה הוה ביה.
וכד בעי למיזל, לא אזל אלא ברשותא דידיה. ויעקב דהוה שלים